

वेदाव

क्र. २२

2451

रांकराचार्य-अपराधानुभूति

४६४१७

(1.)

श्रीगणेशायनमः। श्रीगुरुभ्योनमः। श्रीहरिपरमानंदमुप
देशरमीश्वरं। आपकं सर्वलोकानां कारणं तं नमाम्यहं॥
अपरोक्षानुभूतिर्वैश्रोच्यते मोक्षसिद्धये। सद्भिरेव प्र
यत्नेन बोक्षणीया मुहुर्मुहुः॥ २॥ स्ववर्णाश्रमधर्मेण त
पसा हरितोषणतः। साधनं प्रभवेत्सुखां वैराग्यादि च
तुष्टयं॥ ३॥ ब्रह्मादिस्थावरांतेषु वैराग्यं विषयेषु। यथै
व काकविष्टायां वैराग्यं तद्धि निर्मलं॥ ४॥ नित्यमात्मस्व
रूपं हि दृश्यं तद्विपरीतकं। एवं यो निश्चयः सम्यग्वि
वेको बलूनः स वै॥ ५॥ सदैव वासना त्यागः शमो यमिति
राक्षितः॥ निग्रहो बाह्यवृत्तीनां दमस्त्यभिधीयते॥ ६॥

(२)

विषयेभ्यः परावृत्तिः परमोपरतिर्हि सा। सहनं सर्वदुः
नां तितिक्षा सा श्रुता मता। ७। संसारबंधनिर्मुक्तिक
थं स्यान्मे कदा विषो। इति या सुदृढा बुद्धिर्वक्तव्या सा
मुमुक्षता। ८। निगमाचार्यवाक्येषु शक्तिः श्रद्धेति वि
श्रुता। चित्तैकाग्रं तु स हृक्ष्ये समाधानमिति स्मृतं। ९।
उक्तसाधनयुक्ते न विचारः पुरुषेण हि। कर्त्तव्यो ज्ञा
नसिद्ध्यर्थमात्मनः शुभमिच्छता। १०। को हं कथमिदं
जातं को वै कर्त्ता स्य विद्यते। उपादानं किमस्तीह वि
चारः सोयमीदृशः। ११। नोत्पद्यते विना ज्ञाविचारे
एान्यसाधनैः। यथापदार्थभानं हि प्रकाशेन विना

नं २
॥१॥

(2A)

कचिर ॥ १२ ॥ नाहंभूतबालोदेहोनाहंचाक्षगणस्त
था ॥ एतद्विलक्षणः कश्चिद्विचारः सोयमीशः ॥ १३ ॥ अ
नै ॥ शानात्प्रपवंसर्वज्ञानेप्रविलीयते ॥ संकल्योविविधः
कृतीविचा ॥ १४ ॥ एतयोर्पुत्रपादानेमेकंस्तद्वत्सद
व्ययं ॥ यथैवमद्वैतादीनांवि ॥ १५ ॥ अहमेकोपिस्तद्वत्
सा ॥ अज्ञातौसीसदव्ययः ॥ तदहं नात्रसंदेहोवि ॥ १६ ॥
आत्माविनिश्चलोह्यकोदेहबहुभिरावृतः ॥ तयो
रैक्यं प्रपश्यंतिकिमज्ञानमतः परं ॥ १७ ॥ आत्मानि
पामकश्चातदेहो नियम्य बाह्यकः ॥ तयो रैक्यं ॥ १८ ॥
आत्माज्ञानमयः पुण्योदेहो मांसमयोऽशुचिः ॥ तयो

(3)

रैक्यं ०१९॥ आत्मा प्रकाशः स्वप्ने देहस्तामस उच्यते ।
तयो रैक्यं ०२०॥ आत्मा नित्यो हि सद्रूपो देहोऽनित्यो
ह्यसन्मयः । तयो रैक्यं ०२१॥ आत्मनस्तत्प्रकाशत्वं
यत्पदार्थविभासनं । नाग्यादिदिप्तिवदीप्तिर्भवत्याध्य
यथानिद्रि ॥ २२॥ देहो हमित्ययं मूढो धृत्वा तिष्ठत्यो
हो जनः । ममायमित्यपि ज्ञात्वा घटद्रष्टेव सर्वदा ॥ २३॥
ब्रह्मेवाहं सप्तः शतः सच्चिदानंदलक्षणः । नाहं देहो
ह्यसद्रूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः ॥ २४॥ निर्विकारो
निराकारो निरवय्वो हं मय्ययः । नाहं देहो ॥ २५॥ निरा
मयो निराभासो निर्विकल्पो मामतः । नाहं देहो ॥ २६॥
ह

॥ २॥

(3A)

निर्गुणो निश्क्रियो नित्यो नित्यमुक्तो ह मच्युतः । नाहं देहो ॥ २७ ॥
निर्मलो निश्चलो नंतः शुद्धो ह मजरामरः । नाहं
देहो ॥ २८ ॥ स्वदेहं शोभनं त्यक्तो पुरुषाख्यं च संम
तं । किं तत् सर्वं न्यमात्मानं देहातीतं करोषि सो ॥ २९ ॥
स्वात्मानं शृणु तत् सर्वं युक्त्या श्रुत्या च पौरुषं दे
हातीतं सदाकारं स दुर्दर्शं स वाददौ ॥ ३० ॥ अहं श
ब्देन विख्यातो एक एव स्थितः परः । स्थूलं सूक्ष्मं
कलां प्राक्तः कथं स्याद्देहकः पुमान् ॥ ३१ ॥ अहं दृष्ट
तया शुद्धो देहो दृश्यतया स्थितः । ममायमिति निर्दे
शात् कथं स्यात् ॥ ३२ ॥ अहं विकारहीनस्तु देहो नित्य

(५)

७३

विकारवान्। इति प्रतीयते साक्षात्कथं॥३३॥ यस्मात्पर
मिति श्रुत्या तथा पुरुषलक्षणं। विनिर्णितो विस्तृतेन क
थं॥३४॥ सर्वपुरुषेवेति सूक्ते पुरुषसंज्ञके। अपु
न्यते यतः श्रुत्वा कथं॥३५॥ तत्रैव च समारब्धातः स्व
यं ज्योतिर्हि पुरुषः। जडः परप्रकाशेयायं कथं स्या॥३६॥
असंगः पुषः प्रोक्तो बहुदूर एव केपि च। अचलो ह्य
मलोऽश्लिष्टः कथं स्या॥३७॥ प्रोक्तोऽपि कर्मकांडे न ह्य
त्मा देहादिलक्षणः। नित्यश्च तत्कलं भुंक्ते देहपातादनं
तरं।३८॥ लिंगं चानेकसंयुक्तं चलं दृश्यं विरिच। अत्र
पकमसद्रूपं तत्कथं स्यात्पुमानयं॥३९॥ एवं देहद्वयाद

कोर

॥३॥

(5A) नमः आत्मा पुरुष ईश्वरः । सर्वात्मा सर्वरूपश्च सर्वातीतो
हमव्ययः । ४० । इत्यात्मदेहभोगेन प्रपंचस्यैव सत्यता ।
यथोक्ततर्कशास्त्रेण किंततः पुरुषार्थता । ४१ । इत्यात्म
देहभेदेन देहात्मत्वं निराकृतं । इदानीं देहभेदेन ह्यस
त्वं स्फुटमुच्यते । ४२ । चैतन्यस्यैक रूपत्वाद्भेदो युक्तो
न कर्हिचित् । जीवत्वं च नृपाज्ञेयं रज्ज्वां सर्पभ्रमो य
था । ४३ । रज्ज्वा नास्तीति नैव यद्भ्रज्जुर्हि न सर्पिणी ।
भाति तद्वच्चितिः साक्षाद्विश्वाकारेण केवला । ४४ । उ
पादानं प्रपंचस्य ब्रह्मणो न्यूनविद्यते । तस्मात्सर्वप्र
पंचोयं ब्रह्मैवास्ति नैवेतरत् । ४५ । व्याप्य व्यापकता

(5)

मिथ्या सर्वमात्मेति शासनात् । इति ज्ञाते परेतत्वे स
दस्यावसरः कुतः । ४८ । अस्यानिवारितं नूनं नाना
त्वं स्वमुखेन हि । कथं भासो भवेदन्यः स्थिते चाद्वयका
रणे । ४९ । दोषोऽपि विहितः स्यात्स्योर्म्यसंगच्छ
ति । इह पर्यति नानात्वं मायया वंचितो नरः । ५० ।
ब्रह्मणः सर्वभूतानि जायन्ते परमात्मनः । तस्माद्ये
तानि ब्रह्मेव भवंतीत्यवधारयेत् । ५१ । ब्रह्मेव सर्व
नामानिरूपाणि विविधानि च । कर्माण्यपि समग्रा
णि विभर्तीति श्रुतिर्जगौ । ५२ । सुवर्णं जायमा
नस्य सुवर्णत्वं यथा भवेत् । ब्रह्मणे जायमानस्य

॥४॥

(5A)

ब्रह्मत्वं च तथा भवेत् ॥ ५१ ॥ स्वल्पमप्यंतरं कृत्वा जीवा
त्मा परमात्मनोः ॥ यः संतिष्ठति मूढात्मा भयं तस्या
पि भाषितं ॥ ५२ ॥ यथा ज्ञानाद्देवैर्देतमितरस्तत्र पर्य
ति ॥ आत्मत्वेन यदा सर्वं नेतरेतत्र चाण्वपि ॥ ५३ ॥ यस्मि
न्सर्वाणि भूतानि ह्यात्मत्वेन विजानतः ॥ न वै तस्य
भवेन्मोहो न च शोको द्वितीयतः ॥ ५४ ॥ अयमात्मा हि
ब्रह्मैव सर्वात्मकतया स्थितः ॥ इति निर्धारितं श्रुत्या
बृहदारण्यकस्य या ॥ ५५ ॥ अनुष्ठतोऽप्ययं लोको व्य
वहारश्च मोक्षमपि सन् ॥ असद्रूपो यथा स्वप्न उत्तरक्षणवा
धितः ॥ ५६ ॥ स्वप्नं जागरितं नास्ति स्वप्नं जागरिते न हि ॥

(6)

द्वयमेव लयेनास्तिलयोपि ह्युभयोर्न हि। ५७। त्रयमेव
नवेन्मिथ्या गुणत्रयविनिर्मितं। अस्य द्रष्टा गुणाती
तो नित्यो ह्येकश्चिदात्मकः। ५८। यद्वन्मृदि घटो
तिः शुक्लो वारजतः स्थितिः। तद्वद्ब्रह्मणि जीवलं वी
क्ष्यमाणेन न रेयति। ५९। यथा मृदि घटो नाम कन
केकुंडलाभिद्या। शुक्लो वारजतरयातिज्जीवरा
ब्दस्तथा परे। ६०। यथैव शून्ये वेतालो गंधर्वाणां पुरं य
था। यथा काशो द्विचंद्रत्वं तद्वत्सत्ये जगस्थितिः। ६१।
यथैव भोमिनी लवं यथानीरं मरुस्थले। पुरुषत्वं
यथा स्याल्लोतद्वद्विष्वं चिदात्मनि। ६२। यथा तरंगक

॥५॥

(6A)

क्षेत्रौर्जलमेवसुरत्यलं। पात्ररूपेणताम्रंहिब्रह्मं
उद्यैस्तथाहता। ६३। घटनाम्नायथापृथ्वीपटनाम्ना
हितंतवः। जगन्नाम्नाचिदाभातिज्ञेयंतत्तदसाव
तः। ६४। सर्वोपिव्यवहारस्तुब्रह्मणाक्रियतेजनेः।
अज्ञानान्नविजानंतिमृदेवहिघटादिकं। ६५। का
र्यकारणतानित्यमास्तेघटमृदायथा। तथैवश्रुति
युक्तिभ्यामपंचब्रह्मणेरिह। ६६। गृह्यमाणेघटे
यद्वन्मृत्तिकायातिवैबलात्। वीक्ष्यमाणेप्रपंचोपि
ब्रह्मैवाभातिनासरं। ६७। सदैवात्माविशुद्धोस्तिह
शुद्धोभातिवैसदा। यथैवद्विविधारज्जुज्ञानिनोऽ

(७७)

६१

ज्ञानिनो निशि। ६०। यथैव मन्मयः कुंभस्तद्देहोपि चि
न्मयः। आत्मानात्मविभागो यं वृथैव क्रियते बुधैः। ६१।
सर्पत्वेन यथारज्जुरजतत्वेन शुक्तिका। विनिर्लिता
विमूढेन देहत्वेन देहत्वेन तथात्मता। ६०। घटत्वेन
यथा पृथ्वीपटत्वेनैव तंतवः। विनिर्गि०। ६१। कनकेकुं
जलत्वेन मज्जलत्वेन मरीचिका। विनिर्गि०। ६२। गृह
त्वेन मसीचिका हिकाष्टानि खड्गत्वेनैव लोहता। विनि
र्लिता०। ६३। यथा वृक्षविपर्ययो जलाद्भवति कर्हि चि
त्। तद्वदात्मनि देहत्वं परमस्य ज्ञानयोगतः। ६४। पोते
न गच्छतः पुंसः सर्वं प्राप्तिमवंचलं। तद्वदात्म०। ६५। पी
तत्वं हि यथा शुभ्रे दोषाद्भवति कस्यचित्। तद्वदात्म

॥६॥

(७१)

निदेहत्वं ॥ ७६ ॥ चक्षुःश्रोत्रमशीलाभ्यां सर्वं भाति भ्रमा
सकं । तद्व ॥ ७७ ॥ आकाशं भ्रमणे नैव वर्तुलं भाति सूर्यव
त् । तद्व ॥ ७८ ॥ महत्त्वं सर्ववस्तूनामलुप्तं ह्यतिदूरतः । तद्व
दा ॥ ७९ ॥ सूक्ष्मत्वं सर्वेषां वा न स्पृष्टत्वं चोपनेत्रतः । त
द्व ॥ ८० ॥ काचभूमौ जलत्वं वा जलभूमौ हि काचता । त
द्व दास्मनि ॥ ८१ ॥ यद्वदग्नौ मणिलं हि मणौ वा वरुतां
पुमान् । तद्व ॥ ८२ ॥ यथेव दिग्विपर्यासो मोहाद्भवति क
स्यचित् । तद्व दास्मनि देहत्वं ॥ ८३ ॥ अश्लेषसत्त्वावत्स
त्त्वावन्ति वयं पाराशी । तद्व ॥ ८४ ॥ यथा राशी जुल्लेसा
तिचंचलत्वेन कस्यचित् । तद्व ॥ ८५ ॥ एवमात्मन्यवि

(४)

प१

ज्ञाते देहाभ्या सो हि जायैते । स एवास्मै रिज्ञानाद्धीय
ते परमात्मनि । ८६ । सर्वमात्मतया ज्ञातं जगत्सुखाव
रजं गमं । आभावात्सर्वभावा नो देहानां चास्मै ताकु
कुंतः । ८७ । आत्मानं सततं ज्ञात्वा कालेन यमहाद्युते ।
प्रारब्धमखिलं भुंजन् नो द्वे गंकर्तुमर्हसि । ८८ । उत्प
न्ने प्यात्मविज्ञाने प्रारब्धं नैव भुञ्चति । इति यच्छ्रूय
ते नृणां स्त्रात्तान् निराक्रीयते धना । ८९ । तत्त्वं ज्ञानोद
यादूर्ध्वं प्रारब्धं नैव विद्यते । देहादीनामसत्त्वात्तु य
था स्वप्नो विबोधतः । ९० । कर्मजन्मांतरायं यत्प्रारब्ध
मिति कीर्तितं । तत्तु जन्मांतराभावात्सुं सो नैवास्तिक

॥७॥

(8A)

हिचित्र। ११। स्वप्नदेहो यथा धस्तस्तपैवायं हि देहकः।
अध्यस्तस्य कुतो जन्म जन्माभावे स्थितिः कुतः। १२।
उपादानं प्रपञ्चस्य मद्भांडस्यैव पश्यति। अज्ञानं चे-
ति वेदां तैस्तस्मिन् नष्टे क्व विश्वता। १३। यथा रज्जुं प-
रित्यज्य सर्पं गृह्णाति वै भ्रमात्। तद्वत्सत्यमविज्ञाय-
जगत्पश्यति मूढधीः। १४। रज्जु रूपे परिज्ञाते स-
र्पस्त्वं न तिष्ठति। अधिष्ठाने तथा ज्ञाते प्रपञ्चं सन्न्य-
तां गते। १५। देहस्यापि प्रपञ्चत्वात् प्रारब्धा वा स्थितः
कुतः। अज्ञानजनबोधार्थं प्रारब्धं वक्ति वै श्रुतिः। १६।
क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे। बहुत्वं

(१) तान्निषेधार्थं श्रुत्या गीतं च वै स्फुटं । १७६ । उच्यते ज्ञैर्ब
 लाच्चैतत्तदानर्थद्वयागमः । वेदात्मतहानिचयतो
 ज्ञानमिति श्रुतिः । १७७ । त्रिपंचगान्ययो वृक्षो पूर्वो
 क्तस्यैव लब्धयो तैः सर्वैः सर्वदा कार्यं निदिध्यासन
 मेव च । १७८ । नित्यास्या सादृते प्राप्तिर्न भवेत्सच्चिदात्म
 नः । तस्माद्ब्रह्म निदिध्यासे जिज्ञासु श्रेयसे चिरं । १७९ ।
 यमो हि नियमस्त्यागो भोजनं देशश्च कालतः । आसनं
 मूलबंधश्च देहसाम्यं च दृक्स्थितिः । १८० । प्राणसंय
 मनं चैव प्रत्याहारश्च धारणा । आत्मध्यानं समा ॥ ८१ ॥
 धिश्च प्रोक्तान्यंगानि वै क्रमात् । सर्वं ब्रह्मेति वै ज्ञा

(१०)

नादिन्द्रियग्रामसंयमः। यमोयमिति संब्रोक्तोऽभ्यासनी
यो मुहुर्मुहुः। ३। सजातीयप्रवाहश्च विजातीयतिर
स्कृतिः। नियमो हि परानंदो नियमात्क्रियते बुधैः। ४।
त्यागः प्रपंचरूपश्च विदात्मत्वावलोकनात्। त्यागो हि
महतां प्रज्यः सद्यो मोक्षमयोयतः। ५। यस्माद्वाचो नि
वर्तते अप्राप्य मनसा सह। यन्मो नं योगिषिर्गम्यं
तद्भवेत्सर्वदा बुधैः। ६। वाचो यस्मान्निवर्तते तद्ब्रह्मं
केन शक्यते। प्रपंचो यदि क्वेवं सः सोऽपि शब्दविवर्जि
तः। ७। इति वा तद्भवेन्मो नं सतां सहजसंज्ञितं। गि
रामो नं हि बालानां प्रयुक्तं ब्रह्मवादिभिः। ८। आदावं

(10)

तेचमध्येचजनोयस्मिन्नविद्यते।येनेदंसततंव्या
प्तंसदेशोविजुनस्मृतः॥८॥ कालात्वात्सर्वभूतानां
ब्रह्मादीनांनिमेषतः॥ कालराबेननिर्दिष्टोह्यखंडौ
नंदश्चद्वयः॥९॥ सुखेनैवसर्वेयस्मिन्नजस्त्रं ब्रह्म
चिंतनं। आसनंतद्विजानीयान्नेतरस्तुखनाराकं॥१०॥
सिद्धंयत्सर्वभूतादिविश्वाधिष्ठानमव्ययं। यस्मिन्सि
द्धाःसमाविष्टास्तद्वैसिद्धासनंसवेत्॥११॥ यन्मूलं
सर्वलोकानांयन्मूलंचित्तनंभनं। मूलबंधःसदा
सेव्योयोगोसौराजयोगिनां॥१२॥ अंगानांसमतां
विद्यात्समेब्रह्मलिलीयते। नोचेनैवसमानत्वमृज

॥९॥

(10A)

लंशुष्ककाष्टवत्। १७॥ दृष्टिं ज्ञानमयीं कृत्वा पश्येद्ब्रह्म
मयं जगत्। सादृष्टिः परमोदाराननासाग्रविलोकिनी
१८॥ इष्टादर्शनदृष्टिनां विरामो यत्र वा भवेत्। दृष्टिस्त
त्रैव कर्तव्या ननासाग्रविलोकिनी। १९॥ चित्तादिसर्वसा
वेषु ब्रह्मत्वेनैव भावनात्। निरोधः सर्ववृत्तीनां प्राणा
यामः स उच्यते। २०॥ निरोधनप्रपञ्चस्य रेवकार्थः
समीरणः। ब्रह्मैवास्मि तियादृतिः पुरको वायुरीरि
तः। २१॥ ततः सद्भूतिर्नैश्वर्यं कुंभकः प्राणसंयमः।
अयं चापि प्रबुद्धानां अज्ञानां प्राणपीडनात्। २२॥
विषयेषां सतां दृष्ट्वा मनसश्चित्तमज्जनं। प्रत्याहा

(11)

रः सविज्ञेयो भ्यसनीयो मुमुक्षुः ॥ २० ॥ यत्र य
त्र मनो याति ब्रह्मणस्तत्र दर्शनात् ॥ मनसो धारणं
चैव धारणा सा परामता ॥ २१ ॥ ब्रह्मे वासीति सदृश्या
निरालंबतया स्थितिः ॥ ध्यानशब्देन विख्याता परमा
नंददायिनी ॥ २२ ॥ विनिर्कल्यतया च सा ब्रह्माकारत
या युनः ॥ वृत्तिविसरणं सम्यक् समाधिर्ज्ञानसंज्ञकः ॥ २३ ॥
इमं चाकृत्रिमानंदं तावत्साधकः समभ्यसेत् ॥ वक्ष्याया
वक्ष्याणां तु सोऽग्रयुक्तप्रयुक्तः संभवेत्स यं ॥ २४ ॥ ततः सा
धननिर्मुक्तो सिद्धो भवति योगिराट् ॥ तत्स्वरूपं न वै ॥ २५ ॥
तस्य विषयो मनसो गिरा ॥ २५ ॥ समधौ क्रियमाणे तु वि

॥ ११ ॥

(11A)

घान्यायांतिवैबलात्। अनुसंधानराहित्यमात्रसंज्ञो
गलालसं। २६। अयंतमश्रुविक्षेपस्तेजस्यदृश्यशून्यता।
एवंयदिह्नुबाहुल्यंसाज्यंअसविदारानैः। २७। सावव
त्याहिमावतंनरन्यवत्याहिशून्यता। अस्रवत्याहिसृणी
त्वंतयापूर्णत्वमन्यसेत्। २८। येहिदृष्टिंविहायेनांअसा
ख्यापावनींपरां। तेतुदृष्टेवजीवंतिपशुसिश्चसमा
नराः। २९। येतुदृष्टिंदिजानंतिज्ञात्वापिवर्धयंतिये। ते
वैसत्सुरुषाधन्यावंयास्तेतुवनत्रये। ३०। एषांवृत्तिःस
मावद्वापरिपक्वाचसाधुनः। तेवैसद्भ्रसतांप्राप्तानेतरे
शब्दवादिनः। ३१। कुशलाअसवार्त्तायांवृत्तिहीनाःसु

(12)

ति२

राशिणः। तेऽप्यज्ञानतमान् न पुनरायांति यांति च। ३२।
निमेषार्धनतिष्ठं वृत्तिं ब्रह्ममयीं विना। यथा तिष्ठंति
ब्रह्माद्याः सनकाद्याः शुकादयः। ३३। कार्यकारणतायात्
कारणेन हि कार्यता। कारणत्वं ततो न शोत्कार्यभावे वि-
चरतः। ३४। अथ शुद्धं भवेद्दस्त्यद्वैवाचामगोचरं। द्र-
ष्टव्यं मद्दृष्टे नैव दृष्टं तेन पुनः पुनः। ३५। अनेनैव प्र-
कारेण वृत्तिब्रह्मात्मिका भवेत्। जदेति शुद्धचित्तानां
वृत्तिज्ञानं ततः परं। ३६। कारणं व्यतिरेकेण पुमानादौ
विलोकयेत्। अन्येन पुनस्तद्वि कार्ये नित्यं प्रपश्यति। ३७।
कार्ये हि कारणं प्रत्यक्षं तत्कार्यं विवर्जयेत्। कारणत्वं स्व-
तो गच्छेदवशिष्टं भवेन्मुनिः। ३८। भावितं तीव्रयोगेन य-

॥११॥

(2A)

इस्तुनिश्चयात्मना। पुमांस्तद्विषयेच्छिद्यं ज्ञेयं भ्रमरकीट
वत्। ३७। अदृश्यं भावरूपं च सर्वमेतच्चिदात्मकं। सावधा
नतयानित्यं स्वात्मानं चैव सावयोः। ३८। दृश्यं ह्यदृश्यं मा
नित्वा ब्रह्माकारेण चिंतयेत्। विद्वान्नित्यसुखेति श्रेष्ठि
याचिदसप्तर्णया। ३९। एषिरंगैः समायुक्तो राजयोग उ
दाहृतः। किंचित्पक्वकषयाणां हटयोगेन संयुतः। ४०।
परिपक्वं मनो येषां केवलं यंच सिद्धिदः। गुरुदैवतभक्ता
नां सर्वाणां सुलभो जवात्। ४१॥ ॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥
इति मत्सरमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीशंकराचार्यविरचित
मयोक्षानुभूतिः समाप्तः। कोरान्योपनामक आत्मारामेण लिखितं।

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com